

הברית הקדוש. מהוילם היה ולא נפרעו. מתי נפרעו? בשעה שבתوب (שםות טו) שם שם לו חק ומשפט ושם נטה. ואך על גב שבארנו פסוק זה בדרכך אחר - הכל היה וראוי.

ואם תאמר שנפרעו כיימי יהושע לא בך, אלא אותך שבחוב (יחשעה) וכל העם הילודים בפרק בפרק וגוו. אחר שנפרעו, אמר הקדוש ברוך הוא, בהתחלה אכלתם מצות, בשעודה כלבנה בಗימטה, ונקרו לחם עני. מכאן והלאה לחם זה יהיה מפקום אחר. מה הוא? שבחוב (שםות טו) הנני ממיטר לכם לחם מן השמים. לא מהלבנה פמו אותו זמן, אלא מן השמים ממש, כמו שבחוב ויתנו לך האלים מטל השמים.

וישראלי הקדושים שומרים אותך ימים שנכנסו מחת פנפי השכינה, ושומרים אותך לחם שבא מראה, ועל זה כחוב את חג המצות תשרף וגוו, וכחוב ושמרתם את המצות. מה זה ושמרתם את המצות? כמו שנאמר (שם טו) ושמרתם את ברית, והכל בדרגה אחת עולה ונאנח. ואם תאמר, איך משה לא פרע אותם? אלא כדי שלא יתרעבו שם ישראל עד שיתרפה, ועל זה כחוב שבעת ימים תאכל עלייו מצות לחם עני. מה הטעם לחם עני? משומ כי בחפazon יצאת וגוו, וכתוב ולא יכולו להתרמה.

בא ראה, שנכנסו ישראל לאرض, נכנסו מהולים ונפרעו, ומה כחוב? (דברים ח) ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם. מה זה במסכנת? לחם עני. למה נקרא לחם עני? משומ שהלבנה עומדת בगימטה ולא מתברכת מן המשם, ולא

אשר לא במסכנת תאכל בה לחם. מי במסכנת. מי אקרי גזירין והוא אתפארו. ומה כתיב, (דברים ח) ארץ

קדישא. גזירין هو ולא אתפארו, בשעתא דכתיב, (שםות טו) שם שם לו חוק ומשפט ושם נטה, ואך על גב DAOkimna hei kara b'mala another, فلا דקה. ויאtot.

ואי תימא דברימי יהושע אתפארו. לאו כי, אלא איןון דכתיב, (יחשעה ח) וכל העם הילודים בפרק בפרק וגוו, בתר דאתפארו, אמר קדשא בריך הוא, בקדמיתה אלתין מצות, דקיימה סיהרא בגימוטא, ואكري ממיטר לך לחם מן השמים. מאי הפה. דכתיב, (שםות טו) הנני אחרא להו. מאי הפה. דכתיב, (בראשית כ) לא מן סיהרא כההוא זמנה, אלא מן השמים ממש, כמה דכתיב, (בראשית כ) ויתן לך האלים מטל השמים.

וישראל קדישין, נטרין איןון יומין דעתלו רחות גדרוי דשכינטא, ונטרין בהוא נהמא דאתיא מטהה, ועל דא כתיב, (שםות כט) את חג המצות תשמר וגוו, וכתיב ושמרתם את המצות. מהו ושמרתם את המצות. כמה דאת אמר, (שםות יט) ושמרתם את ברית. וכלא בחד דראגא סלקא ואחד.

ואי תימא משה היה לא פרע להו. אלא, בגין דלא יתעכbon ישראל פמן עד דיתסיאו, ועל דא כתיב, (דברים טז) שבעת ימים תאכל עלייו מצות לחם עני. מי טעם לא לחם (דף ע"ב) עני, משומ כי בחפazon יצאת וגוו, וכתיב ולא יכולו להתרמה.

הא חי, כד עאלו ישראל לארעא, עאלו גזירין ואתפארו. ומה כתיב, (דברים ח) ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם. מי במסכנת. מי אקרי